

Låt kyrkoråden bli remissinstanser till förslaget om den nya Svenska kyrkan!

När kyrkomötet återupptar sina förhandlingar i mitten av november kommer kyrkostyrelsens förslag om digitalisering och samverkan upp till beslut. I sitt betänkande till förslaget redogör ekonomiutskottet för frågan om ett gemensamt centrum (som förändrat namn och innehåll under resans gång) för lön, arvoden och ekonomi och eventuellt något mer när alla utredningar kyrkostyrelsen vill ha mandat för är klara. Ekonomiutskottets betänkande är välgjord, resonerande samt omfattande och tar upp ett flertal andra utskotts såväl direkta som indirekta uppfattningar i frågan. En sak som vi noterar är att ekonomiutskottet så tydligt kritiserar kyrkostyrelsens brist på efterlevnad av förut fattade beslut. Kritiken gäller i grunden demokratin i Svenska kyrkan:

Med anledning av den mängd motioner som inkommit till årets kyrkomöte och andra former av reaktioner på årets skrivelse ifrågasätter dock utskottet om församlingar och pastorat fått komma till tals inom området gemensamma system på det sätt som utskottet efterlyste föregående år. (E 2020:1, s 41)

Var och en som är ledamot i kyrkoråd och församlingsråd vet svaret på ekonomiutskottets fråga. Ingen i pastorat eller församling har tillfrågats formellt. Dialogen med församlingarna har varit obefintlig och avsaknaden av delaktighet total. Ett eventuellt beslut om obligatorisk anslutning innebär en irreversibel kompetensdränning av de lokala enheternas administrativa kapacitet och förmåga att behålla och rekrytera kvalificerad personal. Vi menar att ett beslut i den här omfattningen måste hanteras med en större respekt för den demokratiska organisation Svenska kyrkan vill vara och det självbestämmande som ligger på de enskilda församlingarnas mandat.

Tyvärr är det så att det "omtag" som ekonomiutskottet nu förordar endast innebär att införandet av ett för samtliga församlingar och pastorat obligatoriskt centrum skjuts på framtiden. Det "remissförfarande" som föreslås är inte av karaktären att det kan leda till att förslaget om en obligatorisk anslutning omprövas. Alla de uttryck som används för förfarandet är därför insatta i meningar som avslöjar att det endast gäller *hur*. Det enda som man verkar vilja med remitterandet är att processen ska "kommuniceras", "förankras", "tillförsäkra en reell delaktighet" och att "berörda parter höras". Det som beskrivs med så många olika ord sammanfattas i att det nu gäller att "finna lämpliga former för att lyssna in församlingar och pastorat". Varför? Jo, för att kunna gå vidare på den föreslagna vägen. Är då saken redan avgjord att det blir en obligatorisk anslutning till ett centrum, alltså oavsett konsekvenserna för självbestämmande församlingar och pastorat?

Vi vill betona nödvändigheten med en bred och genomgripande remissomgång. De enheter som vid ett beslut skulle påtvingas en obligatorisk förändring av sina organisationer måste få bli delaktiga i beslutets utformning. Ett remissförfarandet ska därför utformas på ett sådant sätt att det finns en realistisk möjlighet att påverka beslutsförfarandet. Det är ett minst sagt blygsamt krav att den lokala församlingen, som är den grundläggande manifestationen av vad det innebär att vara kyrka, inbjuds i dialogen hur denna kyrka ska utformas! Det får inte stanna vid en, som ekonomiutskottets föreslår, kartläggning av nuvarande situation och en färdplan mot ett redan beslutat mål.

Prata med oss, inte till oss.

Kristian Lillö, kyrkoherde och kontraktsprost
Tomas Andersson, economichef